

מ"ת 60467/08/19 - מדינת ישראל נגד לואאי מוחסן, קוסאי אדריס, מוהנד כנאניה

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 60467-08-19 מדינת ישראל נ' מוחסן(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 3264/19

בפני מבקשת נגד משיבים	כבוד השופט ניצן סילמן
מדינת ישראל	
1. לואאי מוחסן (עציר)	
2. קוסאי אדריס (עציר)	
3. מוהנד כנאניה (עציר) ע"י ב"כ עו"ד יוסף סלימאן	

החלטה

1. בקשת מעצר עד תום ההליכים. כנגד המשיבים נגדם הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של קשירת קשר לפשע ושווד בנסיבות מחמירות. למשיבים 1 ו- 3 יוחסה גם עבירת תקיפה בנסיבות מחמירות, ולמשיב 2 סיוע לתקיפה בנסיבות מחמירות.

העובדות עפ"י כתב האישום -

2. המשיבים וחאלד עמר שמא (להלן: "חאלד") הם חברים.
3. המשיבים, חאלד ואחרים תכננו לבצע שוד בתאריך 29.6.19 בסופר מרקט "דוחא" בטמרה (להלן: "הסופר") תוך שימוש בנשק חם.
4. לצורך תכנון השוד, ביום 26.6 נסעו המשיבים 2 ו- 3 עם חאלד לצומת טמרה ברכב יונדאי הנמצא ברשות משפחת המשיב 3, ושם קיבלו מידיו של אחר, שזהותו אינה ידועה, קטנוע מסוג טימקס (להלן: "הטימקס"). המשיב 3 נהג בקטנוע חזרה לביתו בטמרה (להלן: "הבית"), והמשיב 2 נהג ברכב היונדאי (חרף שלא היה לו במועד הרלוונטי רישיון נהיגה תקף) יחד עם חאלד חזרה לבית. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום ברשות המשיב 3 היה קטנוע מסוג טימקס (להלן: "הקטנוע")
5. בתאריך 29.6 עובר לשעה 19:00 נפגשו המשיבים ושניים אחרים בבית להתכונן לביצוע השוד. מסגרת זו, הצטיידו בלבוש כהה, כיסויי פנים, קסדות, כפפות ואקדחים. עמוד 1

6. בשעה 19:00 או סמוך לכך, הגיע חאלד לבית והמשיבים שיתפו אותו בתכנית השוד והראו לו את כלי הנשק והציוד. משיב 1 ביקש מחאלד את הרכב מסוג מזדה 323 בצבע כסוף שהיה ברשותו (להלן: "הרכב"), לצורך ביצוע השוד תמורת תשלום שישולם לו לאחר השוד.
- עוד סוכם בין המשיב 1 לחאלד, כי לאחר שישמע ירי יגיע לחורשה בטמרה שם יחזירו לו את הרכב.
7. חאלד הסכים להצעה, הלך לביתו וחזר עם הרכב לבית. המשיב 3 פירק את לוחיות הזיהוי והטסות ברכב. כמו כן, דאגו המשיבים והאחרים כי פנס שמאלי קדמי לא יעבוד וחיבתו ברכב לגרום לפגיעות פח.
8. בשעה 21:00 לקחו המשיבים והאחרים את הציוד, הותירו את הטלפונים הניידים ברכבו של אחד האחרים, ועלו על כלי הרכב כמפורט להלן - המשיב 1 ואחד האחרים נסעו ברכב, המשיב 2 נהג בטימקס, המשיב 3 והאחר נסעו בקטנוע (נהוג ע"י המשיב 3). חאלד חזר לשכונה והמתין לירי.
9. המשיבים והאחרים הצטיידו ב-M16, אספו שני אנשים נוספים (להלן: "הנוספים") לרכב ונסעו לכיוון הסופר.
10. בשעה 21:18 או בסמוך לכך חנו את כלי הרכב בכניסה לסופר, שישה מהם ירדו מכלי הרכב רעולי פנים ואוחזים בכלי נשק והשביעי נותר כנהג מילוט ברכב.
11. השודדים נכנסו לסופר על כלי נשק טעונים, חלקם פנו לקופאיות ובאיומי אקדח דרשו וקיבלו את הכסף מהקופות, וחלקם ניגשו למנהל הסופר, הובילו אותו למשרדו, דרשו את פדיון הסופר, ולאחר שנתן להם אחד מהם היכה אותו בראשו, סמוך לאוזנו.
12. מהלך ביצוע השוד חלק מהשודדים ירו מספר פעמים בסופר בכלי הנשק, על מנת להרתיע ולמנוע התנגדות.
13. בסיום השוד רצו השודדים החוצה וירו על רכב מסוג מזדה (להלן: "המזדה") שחנה בחוץ, על מנת להרתיע את הנהג מלהתערב או לדווח. השודדים עלו על כלי הרכב ונמלטו מהמקום.
14. מהלך השוד נגנב סכום של כ- 140,000 ₪.
15. זמן קצר לאחר השוד נפגשו המשיב 1 ושניים אחרים עם חאלד בחורשה והשיבו לידו את הרכב. חאלד נסע עם הרכב לבית, הרכיב חזרה את לוחיות הרישוי והטסות, ונסע לביתו.

16. יום לאחר השוד, שילם המשיב 1 לחאלד 5,000 ₪. בחלוף מס' ימים חאלד גרס את הרכב, לבקשתו של המשיב 1.

המחלוקת עניינה באשר לקיומה של תשתית ראייתית לביסוס העבירות המיוחסות למשיבים.

17. אבהיר, כי מסגרת דיון ראשון בבקשה, הסכים ב"כ המשיבים לקיומן של ראיות לכאורה, תוך ששמר לעצמו הזכות לטעון לראיות לאחר קבלת חומר החקירה, ועתר לשלוח המשיבים לשירות המבחן לקבלת תסקירים.

18. המבקשת מנגד טענה כי אין מקום להפניית המשיבים לתסקיר בשלב זה.

19. כב' ס. הנשיא השופט אליקים קבע כי לאחר עיון ראשוני בחומר הראיות ושמיעת טענות הצדדים, שוכנע כי יש ראיות לכאורה, אולם אין מניעה כי המשיבים יטענו לראיות לאחר קבלת כל חומר החקירה.

עוד נקבע, כי חרף העבירות המיוחסות למשיבים, בהתחשב בגילם והעובדה כי המשיבים 2 ו-3 ללא עבר פלילי, ראוי להיעזר בשירותי המבחן לבחינת חלופה.

20. תסקירים ברובם היו שליליים וקבעו מסוכנות בינונית עד גבוהה להישנות התנהגות מפרת חוק בעתיד.

21. בקשת ב"כ המשיבים בדיון מיום 19.9 לתסקירים משלימים ובחינת חלופות אחרות מאלו שהוצעו, נדחתה משהודיע כי בכוונתו לטעון לראיות.

22. לטענת המבקשת קיימות ראיות לכאורה טובות נגד המשיבים, וביניהן -

א. הפללת המשיבים ע"י חאלד.

ב. דנ"א של המשיב 1 על מסכת פנים וכפפות שנמצאו בבית נטוש שעות ספורות לאחר השוד, עם מעיל שנראה דומה למעיל שלבש אחד השודדים בשוד. ל

למשיב 1 לא היה הסבר ממשי להימצאות הדנ"א שלו על פרטי הלבוש.

ג. שיחות בין המשיבים -

- שיחה ביום האירוע בין המשיב 1 לאחיו של המשיב 2 הנמצא במאסר מהלכה הוא אומר לו שבעזרת השם יהיה "משהו טוב"

- שיחה מס' ימים לאחר השוד בין המשיב 2 לאחיו במאסר, בה הוא אומר "אחד אפס

אפס" (הכוונה להבת המאשימה, כי נגנבו כ- 100,000 ₪). אחיו של המשיב 2 שואל אם רק זה ואומר לו שהיו ע שרה. המשיב 2 מתקן ואומר לו שהם היו רק שישה.

- שיחה פחות משעה לאחר השוד בה נשמעת ספירה של כסף. הדוברים הם מואיד וג'אסר, אנשים שנזכרו ע"י חאלד כמעורבים בשוד.

- שיחה נוספת של מואיד וג'אסר בה מדברים כ- 70-80 הם רק מהחדר הפנימי.

ד. המשיבים וחאלד נסעו לצימר לאחר השוד באופן המתיישב עם גרסת חאלד. לטענת חאלד, בצימר סיפר לו המשיב 2 על השוד.

המשיבים מצולמים בתוך הצימר.

ה. סרטוני אבטחה המתעדים את השוד ועדויות אנשים מהסופר.

23. עיקר טענות המשיבים עניינן באמינותו של חאלד.

אליבא המשיבים, קיימות סתירות בגרסאותיו של חאלד בחקירות, בין היתר לגבי שמות המעורבים בשוד, הרכב - למי נתן את הרכב, מי הוריד את לוחיות הרישוי והטסות ומי החזירן, המקום בו הושב לו הרכב, והקטנועים ששימשו לביצוע השוד.

24. כמו כן, טוענים המשיבים כי גרסת האליבי של חאלד למועד השוד הופרכה.

25. לטענת המשיבים הגרסה של חאלד נבנתה בהנחיית החוקרים, וכל מטרתו הייתה להפליל את המשיבים ולהוציא עצמו מהתיק.

26. שאר הראיות בתיק הן בעוצמה חלשה.

דין והכרעה -

27. כידוע, בשלב זה, ההכרעה נעשית על סמך חומר הראיות הגולמי, כשיש לבחון קיומו של סיכוי סביר להוכחת אשמה (בש"פ 562/18); מדובר בתשתית לכאורית בלבד, אשר רק פירוט וסתירות מהותיות תשלולנה אותה תשתית (בש"פ 4458/18).

28. ביהמ"ש אינו נדרש למשקל העדויות או מהימנות עדים (בש"פ 1899/18); אין די בהצבעה על סתירות

קלות בדברי העדים על מנת לשלול התשתית הלכאורית (בש"פ 352/11), ויש צורך בסתירות המקעקעות לחלוטין הגרסה על מנת לכרסם בפוטנציאל הראייתי בשלב הלכאורי

29. ככלל, על בית המשפט לבחון גם בשלב המעצר קיומן של תוספות ראייתיות (בש"פ 6206/05 נאצר), אך די בראיה מסייעת או מחזקת לכאורית (בש"פ 2571/11).

30. שתיקת נאשם בחקירתו יכולה לחזק התשתית הראייתית (בש"פ 562/18; בש"פ 916/18).

31. גם ראיות נסיבתיות יכולות להתגבש לכלל מארג של ראיות היכולות להצדיק הותרת נאשמים במעצר (בש"פ 1977/94 אוחנה); השאלה היא עצמת הראיות. ראה גם בש"פ 8311/13 אברמוב, פסקה 21 והאסמכתאות שם.

32. טרם בחינת הראיות הקונקרטיות בתיק דנן, אבהיר כי גישת המשיבים להסכים תחילה לקיומן של ראיות לכאורה והפנייה לתסקירים, תוך שמירה על הזכות לטעון לראיות במועד מאוחר יותר, נוגדת את פסיקת מרבית השופטים בביהמ"ש העליון, אשר קבע לא אחת כי טרם דיון בחלופה, אף טרם דיון בהזמנת תסקיר, יש להכריע התשתית הראייתית. ראה לעניין זה בש"פ 5467/16 רז נ' מ"י, בש"פ 8789/14 מיוסט נ' מ"י.

אין מניעה לדחות המועד על מנת להשלים קבלת חומרי חקירה, אולם אין מקום לדיון בשאלת חלופה והפנייה לשירות המבחן טרם נקבע מסד ראייתי.

וכעת לראיות בתיק -

33. הודעות חאלד -

א. אישר מחקירתו **הראשונה** כי הרכב היה מעורב בשוד אולם טען כי מכר אותו לעבדאללה הנבוזי ולא ביצע העברת בעלות. משגילה שהרכב שימש לשוד, ביקש מחברו עאוני המאם לקחת אותו לפירוק. (הודעות מיום 28.7 ו- 29.7)

ב. זיהה את הרכב בסרטוני האבטחה (הודעה מיום 30.7)

ג. בחקירה מיום 3.8 חאלד בירר על עסקה עם החוקרים בתמורה למידע על השוד. החוקרים מבהירים לחאלד כי אין עסקה ולא הובטח לו כלום בתמורה לעדות.

חאלד סיפר כי ביום האירוע נסע לביתו של המשיב 3, שם היו גם המשיבים 1 ו- 2, גאסר, חאלד נבוזי מוכנים עם כיסויי פנים וביקשו את הרכב שלו לביצוע שוד בסופר. הוא הביא את רכבו לביתו של המשיב

3, ואמרו לו שהם הולכים לשנות דברים ברכב על מנת להקשות על זיהויו. הוא חזר לשכונה שם ישב עם אדהם בכר עד ששמע ירי, ואז נסע לחורשה שם תיאם עם המשיבים שיקח חזרה את רכבו. ברכב נהג אדם שלא מכיר, רעול פנים, וירדו ממנו המשיב 1 ממושב ליד הנהג, וג'אסר מהמושב האחורי. הם הורידו את כיסויי הפנים ואחזו אקדחים ביד. הוא לקח את הרכב וחזר לביתו. יום למחרת הוא החזיר את הרכב לחורשה, ונסע לצימר בספסופה עם בחורה שלא רוצה לומר שמה. מס' ימים לאחר שחזר נפגש עם "החברה" ונסע איתם לצימר בספסופה. קיבל מהמשיב 1 5000 ₪.

הוא ביקש מחברו אדהם שיקח את הרכב לשטיפה, יוריד את החלונות השחורים וירכיב את הטסות. (בחקירות בהמשך טען כי לאחר השוד הלך בעצמו לביתו של המשיב 3 לקח את הטסות והרכיב אותן, וטען כי אדהם החליט על דעת עצמו להוריד את החלונות השחורים). לאחר מכן, ביקש מחברו עוני המאם שיקח את הרכב לגריסה.

חאלד המשיך וסיפר כי ביום הארוע כשהגיע לבית המשיב 3 כל הנוכחים לבשו בגדים שחורים, והיו במקום 2 קטנועים שחורים מסוג טימקס. חאלד נבזי נהג ברכב שלו עם המשיב 1, המשיב 3 נהג בקטנוע ומאחוריו ישב ג'אסר, והמשיב 2 נהג בטימקס.

כולם השאירו את הניידים ברכבו של ג'אסר מסוג מאזדה 3 בצבע שחור.

לטענתו ידע על השוד כאשר ישב עם המשיבים יום לפני השוד בביתו של המשיב 3, והמשיב 1 סיפר לו שהם מתכננים שוד.

כשהיה בביתו של המשיב 1 בלילה לאחר השוד סיפרו לו המשיבים 1 ו-2 כי ביציאה מהסופר ירו באוויר כי היו רכבים בחוץ.

בסרטוני האבטחה - זיהה חאלד את המשיב 3 במשרדו של מנהל הסופר חובש קסדה ולובש ג'קט שחור ובצדדים לבן - ראה אותו לבוש כך לפני שיצאו לשוד. כמו כן זיהה את חאלד אחוז במ16ואת המשיב 1 לבוש בשחור.

חאלד הוסיף וסיפר כי 3 ימים לפני השוד נסע עם המשיבים 2 ו-3 ברכב השייך למשפחת המשיב 3 מסוג יונדאי לצומת טמרה, שם קיבלו את הטימקס מבחור שאינו מכיר.

ד. בחקירה מיום 4.8 טען חאלד כי עד כה שינה גרסאות ונמנע לומר את האמת מלכתחילה מאחר ופחד להסתבך עם חבריו. כך גם למשל מהלך עימות בין חאלד למשיב 3 מיום 15.8 השניים טענו שאינם מכירים אחד את השני. לאחר שהוצא חאלד מחדר החקירות, כעס ואמר שאינו מעוניין בעימותים כי הוא מפחד שיפגעו בו או בבני משפחתו, ועל כן הכחיש הכרות עם המשיב 3.

ה. כשהיו בצימר סיפר לו המשיב 2 שגנבו בשוד כ- 90,000 ₪.

ו. בצפייה נוספת בסרטונים טען כי מזהה את המשיב 3 לפי מבנה גופו והוסיף כי למשיב 3 היה בעבר ג'קט שחור עם לבן בצדדים, והוא לא יודע אם עדיין ברשותו.

ז. בחקירה מיום 7.8 טען כי שמע מהמשיב 2 בצימר על זהות הנהג ברכבו ביום השוד ששמו ראמי עכאוי, שהיה איתם בצימר. מבנה גופו של ראמי תואם למבנה הגוף של הנהג רעול הפנים שהיה ברכבו - גבוה ורזה.

זיהה את חאלד עבדאללה בסרטוני האבטחה כמי שנשא M16 לפי מבנה גופו - גבוה ומלא, בעוד השאר רזים.

ח. חאלד מזהה בסרטון האבטחה את התיק השחור עם הנשקים שראה בביתו של המשיב 3 טרם יצאו המשיבים לשוד.

כמו כן, זיהה את המשיב 2 לפי הנעליים אותן הוא נועל, את המשיב 3 עם קסדה ומעיל עם פסים בצבע לבן לפי מבנה גופו, תנועותיו והמעיל, ואת חאלד עבדאללה נושא M16 לפי מבנה גופו הגדול.

בנוסף, חאלד זיהה את עצמו, המשיבים ואחרים בתמונות שצולמו בוילה בספסופה בה שהו מס' ימים לאחר השוד. (הודעה מיום 12.8)

ט. בחשבון הפייסבוק של חאלד, ישנן שתי הודעות מעוני המאם מיום 18.7 לפיהן, לכאורה, לקח עוני את הרכב לגריסה "חלס בסדר" "לקחתי אותה והזזתי אותה". (הודעה מיום 19.8)

34. הודעת מדובב מיום 9.8 על פיה אתמול סיפר לו חאלד כי חבריו ביצעו את השוד בסופר תוך ציון שמם -לואי, רמי, מוהנד, יאסר, חאלד ועוד שניים שלא זוכר שמם. עוד סיפר כי המשיב 1 ביקש ממנו להגיע לשכונה, וכשהגיע הם כבר היו מוכנים רעולי פנים, היה להם נשק ארוך וחמישה אקדחים, המשיב 1 אמר לו שיש להם שני קטנועים והם רוצים להשתמש ברכב שלו. הוא נתן את הרכב שלו ורמי נהג ברכב בזמן השוד. הוא הוסיף כי שיקר לחוקר ואמר שמכר את הרכב.

אחרי חצי שעה המשיב 1 התקשר אליו ואמר לו להגיע לקחת חזרה את הרכב, הוא הגיע והמשיב 1 סיפר לו שגנבו 90 אלף ₪. הוא קיבל 5,000 ₪.

יומיים אחרי השוד הם שכרו וילה והיו איתו כל החבורה - 7 אנשים.

לדברי המדובב חאלד סיפר שהמשיב 1 נשא את הנשק הארוך והוא זיהה אותו בסרטון האבטחה. הוא מוכן לספר את האמת על מנת להציל את עצמו כי לא השתתף בשוד.

35. הודעת מחמד אבו אלהיג'א שהמתין ברכבו מחוץ לסופר מועד השוד, והמתין לאשתו ובנו שערכו קניות, על פיה ראה בסביבות 21:18 מאזדה בצבע כסף עוצרת בכניסה לסופר ממנה יצאו 3 אנשים חמושים, אחד מהם אחז M16 והצטרפו אליהם עוד שלושה שהיו על קטנועים מסוג טימקס בצבע שחור. לפני שנכנסו לסופר אמרו לו לא לצאת מהרכב ולא להתקרב לחנות. כולם נכנסו לסופר והתחילו לירות.

כשיצאו והבחינו שמסתכל לעברם, ירו לכיוונו ופגעו בשמשה האחורית ברכב.

כל השודדים לבשו בגדים שחורים והיו רעולי פנים.

הודעת אבו אלהיג'א תואמת את הודעות חאלד בנוגע ללבוש השודדים, הנשק, והירי ביציאה מהסופר.

36. הודעות אנשים שהיו בסופר מועד השוד המעידים על שודדים שהיו לבושים בגדים שחורים, רעולי פנים אחד עם קסדה, שירו בכלי נשק בהם אחזו.

(ראה הודעות תסנים אבו אלהיג'א מיום 2.7; מוחמד אבו אל היג'א מיום 1.7; דינה אבו אלהיג'א מיום 2.7; אעתדאל שאהין מיום 2.7 שסיפרה כי ראתה סה"כ 6 שודדים ועוד)

37. הודעות מנהל הסופר, סעיד סאלח, על פיהן אחד מהשודדים רעול פנים תפס בידו והכניסו למשרד, משם נגנב הכסף ששמר מתחת לשולחן. סה"כ נגנב פדיון של 3 ימים בסכום של כ- 140,000 ₪.

לאחר הארוע ראה במצלמות האבטחה שהשודדים הגיעו לסופר ברכב מסוג מאזדה ושני קטנועים.

38. עוני המאם אישר בהודעה מיום 30.7 כי חאלד הביא לו רכב לגריסה. לא זכר את סוג הרכב והתאריך.

39. הודעות sms בין המשיב 1 לחאלד מיום 6.7 תואמות גרסת חאלד כי גרס את הרכב לבקשתו של המשיב 1 כדלקמן -

שעה 15:22 **הודעה נכנסת המשיב 1** "יא איש הרי אמרתי לך תלחץ/תמחץ אותו ברזל"

שעה 15:28 הודעה יוצאת חאלד "אחי אף אחד לא יודע אבא שלי רוצה לדעת מה לעשות עם הרכב"

המשיב 1 עונה לו - "הרי אמרתי לך תגיד לו להוריד אותו יקולל אללה שלו"

חאלד בתגובה - "יא איש אני אלך עכשיו ואשרוף אותו במקום"

חאלד בהודעה מיום 19.8 מבהיר כי ההודעות עניינן הרכב, כאשר הוא אומר למשיב 1 שאבא שלו ממשיך ושואל אותו על הרכב ואז המשיב 1 אומר לו לגרוס אותו

40. המשיב 2 בחקירה מיום 15.8 תחילה טען שלא זוכר אם היה עם חאלד, המשיבים 1 ו- 3 ואחרים בוילה בספסופה לאחר השוד, אולם כשמוצגות בפניו תמונות שצולמו בוילה מתאריך 2.7.19 מאשר הדברים.

גם המשיב 1 אישר כי היה בוילה עם שאר המשיבים וחאלד, אולם לטענתו לא זוכר תאריכים (הודעה מיום

(16.8)

אדהם בכר דיאב אישר בהודעתו מיום 6.8 כי מספר ימים לאחר השוד נסע לצימר בספסופה עם חאלד והמשיבים 1 ו-2, לא זכר אם המשיב 3 נכח גם הוא.

ראה גם הודעה של עדנאן דיאב בעל עסק להסעות, אשר העיד כי לפני כחודש וחצי יצר איתו קשר המשיב 3 לברור נסיעה של 7 אנשים לספסופה לוילה בה ישהו מס' ימים (הודעה מיום 18.8)

המשיב 3 אישר שיחות עם מישהו לגבי הסעה ביום 30.6, אולם טען כי לא מדובר בהסעה לוילה בספסופה (הודעה מיום 22.8)

מנגד, מחקרי תקשורת והאזנות סתר מעידים על שיחות בין המשיב 3 לעדנאן דיאב בתאריך 30.6.

אמיר דיאב, בנו של עדנאן, סיפר כי הסיע 7 גברים מטמרה לספסופה וחזרה לפני כחודש וחצי (הודעה מיום 19.8)

(ראה לעניין זה גם הודעה של הילה כהן מיום 20.8 שהייתה בוילה בספסופה עם המשיב 2, ונכחו שם חברים נוספים שלו, והודעות בעלי הוילה בספסופה מיום 20.8, סיגל ויגאל חדד, על פיה שהו בוילה כ-7 גברים מטמרה בין התאריכים 30.6 ל-4.7 או 3.7, כאשר ההתנהלות הייתה מול המשיב 2)

41. הטלפונים של המשיבים וחאלד מאוכנים בין התאריכים 30.6-4.7 בספסופה

42. ממצאים פורנזיים -

דנא של המשיב 1 נמצא על כפפות ומסכה שנתפסו (מסמך קט"ו)

המשיב 1 לא ידע להבהיר הממצאים, והסתירות בחקירותיו מטילות ספק בגרסתו. כך טען המשיב 1 בחקירה מיום 13.8 כי משתמש בכפפות רק מהלך עבודתו בחשמל.

מנגד, בחקירה מיום 18.8 טען המשיב 1 כי נוהג ללבוש כפפות ולעטות מסיכה על פניו מהלך טיולים בשטח, והמסיכה והכפפות שלו אבדו לפני כ-3-4 חודשים, לא זכור לו איך או איפה ובהמשך - "נאבדו אבל נאבדו לי ביער אצלנו בשכונה ולשאלתך נאבדו בשכונת אלג'בל"

43. בסרטוני אבטחה נראים 2 אופנועים ורכב, מהם פורקים שישה נושאים נשקים, כאשר הראשון נושא נשק ארוך. (ראה דוחות צפיה מו, מט)

בזירת הארוע נתפסו תרמילים של M16 אקדח 9 מ"מ, בראונינג, אקדח CZ וכנראה FN

44. שיחה בין המשיב 2 לאחיו הנמצא במאסר, עודאי, מיום 2.7 שעניינה, לכאורה, בשוד והסכום שנגנב כהאי לי שנא -

"קוסאי: אחד אפס אפס הרי

עודאי: מה אחד אפס... רק?

קוסאי: אחד אפס אפס מה אתה רוצה, רוצה יותר?

עודאי: אתם, אתם עשרה!

קוסאי: לא שישה

עודאי: 6 בני אדם, מה כל אחד שניים?

קוסאי: כן מה, לא שווה?

עודאי: כן, לא טוב אם ככה

קוסאי: טוב

עודאי: ...יש עם אחמד דבר שרוצה למכור ב 20 אלף

קוסאי: מה?

עודאי: ברטה, 9 קצר

קוסאי: כן יאללה אנחנו ניקח

עודאי: אבל לא בתשלומים, אתה רוצה לקחת אותו?

קוסאי: כן אקח

עודאי: לך תיקח אותו ותיתן לו 18 אלף"

המשיב 2 אישר בחקירה מיום 15.8 כי הדוברים בשיחה הם הוא ואחיו עודאי.

45. מארג הראיות שפורט לעיל, חרף הקשיים בגרסתו של שמא, מחד גיסא, אך בתוספת החיזוקים הפורנזיים, האזנות, והתנהגות המשיבים בחקירותיהם מאידך גיסא, מקימים תשתית ראייתית לכאורית, מספקת לטעמי.

לא שוכנעתי כי יש בסתירות בהודעות חאלד כדי לקעקע לחלוטין גרסת המבקשת ולכרסם בתשתית

עמוד 10

הראייתית בשלב דנן.

46. משקיימת תשתית ראייתית, ברי כי נוכח טיב האישום עילת המעצר ברורה מאליה; השאלה היא אם ניתן להקרות מסוכנות המשיבים בחלופה
47. מדובר במשיבים אשר עניינם הופנה לבחינת שירות המבחן; ביום 18/9/19 התקבלו תסקירי שירות המבחן ביחס לשלושת המשיבים.
48. בכל הנוגע למשיבים קוסאי ולואי, המלצות התסקירים היו שליליות; בכל הנוגע למוהנד, לא שלל התסקיר אפשרות שחרור אך ראה להמליץ על עיבוי החלופה
49. אקדים ואומר את שברור בעיני- משקיימת תשתית ראייתית, הכוללת עבירות בנשק, לרבות ירי מנשק חם, הכלל הוא מעצר.
50. עבירת הנשק לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין היא עבירת ביטחון, המקימה חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים). ראו לעניין זה:

בש"פ 8694/09 **מדינת ישראל נ' מחמוד אלגיוסי** (30.10.2009);

בש"פ 5874/10 **דרויש מנצור נ' מדינת ישראל** (1.9.2010);

בש"פ 8702/15 **מדינת ישראל נ' אמחמד אבו קטיש** (24.12.15);

בש"פ 4575/17 **עליאן נ' מדינת ישראל** (3.7.2017);

בש"פ 3781/18 **צרצור נ' מדינת ישראל** (22.5.2018);

בש"פ 3970/18 **אסווד נ' מדינת ישראל** (5.6.2018);

בש"פ 4244/18 **סח'ניני נ' מדינת ישראל** (13.6.2018);

בש"פ 4289/18 **סיאד נ' מדינת ישראל** (17.6.2018);

בש"פ 7802/18 סלים גאבר נ' מדינת ישראל (14/11/18);

בש"פ 2345/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (18/04/19).

51. מקל וחומר אמורים הדברים עת עסקינן בעבירות הנעשות אגב שימוש בנשק.

52. הלכה היא כי מעורבות בעבירות נשק מעידה היא על מסוכנות רבה, שרק בנסיבות חריגות ובמקרים יוצאי דופן ניתן להפיגה בחלופת מעצר. כך נקבע:

"לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(2) וסעיף 35(ב) לחוק המעצרים, באה עבירה בנשק בגדר "עבירת בטחון" המקימה עילת מעצר עצמאית. לא זאת בלבד, אלא שבדרך-כלל יש לראות בעוברי עבירות כאלה כמי שמסכנים את הציבור. בעילת המעצר שמקימה עבירה בנשק כרוכה אפוא, כפן נוסף שלה, גם העילה של מסוכנות, לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים. שתי עילות אלה, כאשר הן כרוכות יחד, מצדיקות מעצר עד תום ההליכים, ורק במקרים חריגים ומיוחדים ניתן להשיג את מטרת המעצר על דרך של חלופה (ראו דבריי בבש"פ 4920/02 פדרמן נ' מדינת ישראל [21]). כן ראו: בש"פ 3596/96 יצחקי נ' מדינת ישראל [22]; בש"פ 922/01 עיראקי נ' מדינת ישראל [23]). במקום אחר הוספתי ואמרתי כי "על מחזיק הנשק המבקש לפדות עצמו מן הכליאה להביא טעמים כבדי משקל שיצדיקו חלופה למעצר", שאם לא כן "נשאר החטאת רובץ לפתחו" (בש"פ 2262/99 ארפינו נ' מדינת ישראל [24] וכן ראו: בש"פ 5124/02 אשרף נ' מדינת ישראל [25]; בש"פ 4958/01 אלנבארי נ' מדינת ישראל [26]; בש"פ 4840/03 גאלי נ' מדינת ישראל [27])..." בש"פ 10028/03 אלקריף נ' מדינת ישראל פ"ד נח(2) 577.

ראו גם:

בש"פ 4575/17 עליאן נ' מדינת ישראל (3.7.2017);

בש"פ 3847/18 מדינת ישראל נ' חמוס דסוקי (22.5.2018);

בש"פ 1423/18 חאג' סאלח נ' מדינת ישראל (26.2.2018).

בש"פ 4830/18 דרבאס נ' מדינת ישראל (30.07.2018):

בעבירות נשק הכלל הוא מעצר מאחורי סורג ובריה ואילו החריג הוא שחרור לחלופת מעצר או מעצר בפיקוח אלקטרוני; אישור קרובי משפחה כמפקחים בעבירות נשק מהווה חריג יוצא דופן. בש"פ 5679/18 מדינת ישראל נ' עג'אג' (29.07.2018):

ככלל, בעבירות נשק יש להורות על מעצר בפועל עד תום ההליכים; גיל צעיר ועבר פלילי נקי אינם מהווים, כשלעצמם, נסיבות אשר מצדיקות חריגה מן הכלל

בש"פ 7537/18 מחמד רג'בי נ' מדינת ישראל (20/11/18);

בש"פ 969/19 מחמד אלטורי נ' מדינת ישראל (14/02/19).

53. לא זו אף זו- תסקיר שירות המבחן ביחס למשיבים קוסאי ולואי בא בהמלצה שלילית; ביחס לשניהם יוחס סיכון גבוה להישנות העבירות. מאפייני האישיות שתוארו, העלו חשש מפני התפרצות, התנהגות אלימה ואימפולסיבית.

54. גם אם קיים, אליבא ההגנה, קושי מה בראיות ובמיוחד בעדות חאלד (וכאמור חרף קושי זה קיים בסיס ראיתי מספק לאור החיזוקים החיצוניים), הרי עצמת העילה בזהקת; בצד המקבילית בין עצמת ראיות ובין חלופה, קיימת מקבילית בין עצמת העילה ובין החלופה; ראה לעניין זה בש"פ 4738/14 **פלוני נ' מ"י**, בו נקבע- "יש להבחין בין עצמת הראיות לבין עצמת העילה. יתכן מצב בו עוצמת הראיות מוחלשת, אך עילת המעצר היא עוצמתית, באופן שכל נטילת סיכון לגביה תהיה בלתי סבירה כך שלמעשה אין חלופת מעצר מתאימה בתוכל להגשים את מטרת המעצר. במקרה כאמור, לא יהיה מנוס ממעצרו של הנאשם, על אף הבעייתיות במשקלן של הראיות לכאורה". ודוק- במקרה בפנינו, סבורני כי חרף ריבוי גרסאות חאלד שמא, החיזוקים הנוספים מקימים תשתית מספקת; עם זאת מבהיר אני כי נוכח עצמת העילה, גם אם התשתית לא היתה מספקת, היה מקום להורות על מעצר המשיבים 1,3.

55. יוזכר- מקום בו התסקיר בא בהמלצה שלילית, נדרשים טעמים מיוחדים לסטייה מהמלצה זו; טעמים אלו אינם בנמצא כאן, נוכח חומרת האירוע.

56. **"כבר נפסק, כי סטייה מהמלצה שלילית של שירות המבחן תעשה באופן חריג, ומקום בו קיימים לכך טעמים כבדי משקל (ראו, למשל, בש"פ 3386/07 מדינת ישראל נ' אשד (לא פורסם, 18.4.07); בש"פ 3286/07 מדינת ישראל נ' עמר (לא פורסם, 16.04.07))"** בש"פ 3201/10 **מדינת ישראל נ' פלוני** (6.5.2010).

בש"פ 10136/17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (29.12.2017): סטייה מחוות דעת שלילית של שירות המבחן תעשה רק במקרים חריגים ובמיוחד כאשר חוות הדעת השלילית מבוססת לא רק על כפירת הנאשם אלא על מכלול נתונים אחרים.

ראו בנוסף:

בש"פ 6626/10 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (21.9.2010), פסקה 7; בש"פ 7593/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** (24.10.2010), פסקה 19; בש"פ 8663/16 **מדינת ישראל נ' אחמד גזאוי** (10.11.2016); בש"פ 8028/16 **אדיר חיינסקי נ' מדינת ישראל** (14.11.2016); בש"פ 3216/17 **היועץ המשפטי לממשלה נ' בולטיאנסקי** (10.4.2017); בש"פ 2666/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (23.04.2018); בש"פ 2751/18 **מדינת ישראל נ' אבו עסא** (1.5.2018); בש"פ 4312/18 **שטראוס נ' מדינת ישראל** (13.6.2018); בש"פ 4289/18 **סיאד נ' מדינת ישראל** (17.6.2018); בש"פ 4725/18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (02.07.2018); בש"פ 7957/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25/11/18); בש"פ 686/19 **בשאר סולטאנה נ' מדינת ישראל** (04/02/19);

בש"פ 2076/19 מדינת ישראל נ' אדם אבו רקייק (20/03/19); בש"פ 2306/19 שריף אבו עואד נ' מדינת ישראל (07/04/19).

57. במקרה בפנינו, ביחס למשיבים קוסאי ולואי, מדובר הן בעבירות נשק והן בתסקירים שליליים; רמת המסוכנות הנשקפת מהם הוערכה כגבוהה, ואופי המעשים בצוותא, עם רמת מסוכנות זו, מלמדים כי לא קיימת חלופה שתוכל להקחות מסוכנות זו.

58. על כך יש להוסיף כי הנשקים ששימשו לביצוע השוד לא נתפסו ולפי עדויות נוכחים בסופר מהלך השוד, סרטוני האבטחה והודאות חאלד נראה כי אף טרם נתפסו מעורבים נוספים, ויש בכך גורם המגביר את החשש משיבוש והמסוכנות; למשיב 1 גם הרשעה בעבירות קודמות, וגם בכך יש ללמד כי לא ניתן לתת בו אמון.

59. בנסיבות אלו- אני מורה על מעצרם הממשי של המשיבים 1,3 עד תום ההליכים כנגדם.

60. אשר למשיב 2- לכאורה מדובר בתסקיר אשר לא שלל חלופה, בכפוף לעיבוי.

61. מדובר במקרה גבולי, (חרף החומרה בעבירות נשק) לאור העדר עבר וגילו הצעיר של המשיב, גיל המשיכו לקבוצת הבגירים צעירים, קבוצה בה שיקולי שיקום מקבלים בכורה

62. אמנם- על פי האמור בתסקיר- כנגד המשיב קיימים שישה תיקי מב"ד בגין אלימות; אך לפחות לפי התרשמות שירות המבחן, עיקר ריבוי התיקים נובע מסביבתו של המשיב, סביבה שיש ממילא להוציאו ממנה על מנת לשקול חלופה

63. עוד יש להביא בחשבון כי החלופה המוצעת הנה בחיפה, בריחוק מספק מסביבת ביצוע העבירות והסביבה השולית (ויש להביא בחשבון גם מעצר שני הנאשמים הנוספים כגורם ממתן מסוכנות ושיבוש).

64. על כן בכוונתי לבחון אפשרות חלופה ביחס למוהנד (והתאמת מפקחים). כאמור- המשיבים 1,3 יעצרו עד תום ההליכים.

ניתנה היום, י"א תשרי תש"פ, 10 אוקטובר 2019, בהעדר הצדדים.